No. 3137 Zaterdag 2 Maart 1940. 57ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 1292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 1550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

De Pausen sterven niet.

In de laatste dagen heeft Roosevelts ambassadeur Myron Taylor in de Vaticaanstad zijn intrek genomen en met hem reisde naar Italië de onderstaatssecretaris Sumner Wells die zijn vredespropagandatocht door Europa in Rome begon en die na zijn bezoek aan de andere Europese mogendheden, weer naar Rome terug zal keren om zijn eindconclusie te formeren.

We hebben in de laatste maanden meermalen gedacht aan dit grote profetische woord van Dr. Schaepman gesproken in de dagen, toen de Loge en andere anti-katholieke machten meenden voorgoed het Pausdom vernietigd te hebben, „De Pausen sterven niet".

In Duitsland mogen de nat. soc. leiders een ogenblik hebben geloofd, dat zij door een terreur tegen de Kath. Kerk en haar priesters over het katholicisme zouden zegevieren, nooit boekte de Kerk van Christus en Haar zichtbaar Opperhoofd zulke triomfen en werd Haar grootheid en zedelijke macht zo zeer erkend, als in deze laatste maanden.

De gebeurtenissen volgden elkaar wel snel op en in verrassende mate.

Italië, dat thans, hoe men ook over het fascistische regiem moge denken, tot grotere macht en luister is opgeklommen, dan sinds eeuwen het geval was, hecht er juist in deze periode bijzondere waarde aan, om de banden met het Vaticaan steviger aan te knopen en een innig en nauw contact tot stand te brengen tussen de wereldlijke macht van het Quirinaal en de geestelijke macht van het Vaticaan.

Berichten hebben gemeld, dat er een accoord tussen beide staten tot stand is gekomen vóór de vrede en tégen het [illegible]

Enige weken geleden is het Italiaanse Koningspaar met groot gevolg en praal op het Vaticaan ontvangen en dit bezoek werd beantwoord door een plechtige tocht van de Paus naar het paleis van het Italiaanse Koningspaar, een gebeurtenis van wereldhistorische betekenis.

Niet alleen de Italiaanse pers, maar de gehele wereldpers heeft aan dit bezoek zeer bijzondere aandacht gewijd en zag hierin een begin van een innige en doeltreffende samenwerking tussen Italië en den Paus. En op welk een grondslag, die zal gevoerd worden, daarvan heeft Z.H. de Paus ons een duidelijk blijk gegeven in zijn even ontroerende als inhoudvolle Kerstrede, waarin een vredesprogram aan de wereld werd voorgelegd, dat haar de weg wijst langs welke een eervolle en duurzame vrede mogelijk is.

De lib. corresp. van het Handelsblad te Rome seinde in die dagen over dit bezoek, dat het algemeen in Rome wordt opgevat als een symbool van een voortdurende verbetering der betrekkingen tussen Paus en Duce en dat men in het bezoek van de Paus mag zien een steeds nauwer worden van de betrekkingen tussen de beide hoge machten, die een doel hebben, niet om nieuwe materiële voordelen te bereiken, maar om vruchtbare wegen van eensgezindheid en vrede voor de gehele wereld te plukken.

En tegelijk met deze historische gebeurtenis van een innige samenwerking tussen den Paus en de Italiaanse Regering, kwam een feit van niet minder historische betekenis uit Amerika, volgens hetwelk de president van de machtigste staat der wereld, n.l. de Verenigde Staten, besloten had een ambassadeur in de gewone betekenis van het woord, geen herstel van normale diplomatieke betrekkingen, welke tot doel heeft, zoals de secretaris van belangen te behartigen, neen, president Roosevelt zeide het nadrukkelijk in zijn toelichting, dat herstel van de betrekkingen tussen Rome en Washington geen andere betekenis heeft dan het den president van de Ver. Staten beter mogelijk te maken om de verheven arbeid van den Paus, om met geestelijke middelen de volkeren de vrede te hergeven, krachtig te steunen.

President Roosevelt erkende, dat de weg, welke de machten der wereld tot nu toe hebben ingeslagen en ook die van Genève, tot geen enkel resultaat hebben geleid. President Roosevelt wilde daarom fair play geven aan de verheven beginselen van den Paus, waarvoor bij de oprichting van de Volkenbond geen plaats was.

Dezer dagen nu is Myron Taylor zijn grote taak begonnen, welke niet tot doel heeft, zols de secretaris van president Roosevelt, nog eens duidelijk in het licht heeft gesteld, om Roosevelt in de gelegenheid te stellen zelf een vredespoging te doen, maar om alle steun van Amerika te geven aan eventuele pogingen van den Paus om de wereld een duurzame vrede te geven.

Het is ook niet de bedoeling, dat deze speciale ambassadeur in Rome blijft totdat de vrede aan de huidige oorlog een einde heeft gemaakt, maar het is een blijvende post om ook na deze oorlog de vredesproblemen in een blijvende samenwerking met den Paus te bespreken.

In het licht van deze nauwe samenwerking tussen den Paus en de Italiaanse Regering met de machtige republiek van de Ver. Staten, had de vredesboodschap van den Paus, aan de vooravond van Kerstmis uitgesproken, wel een zeer bijzondere betekenis.

De Romeinse corresp. van de lib. N.R.C. seinde in die dagen aan zijn blad uit Rome, dat deze Kerstboodschap van den Paus van grotere betekenis is dan de wereld heeft verwacht en misschien vermoedt.

Wanneer men de woorden, zo schreef deze lib. journalist, van den Paus leest, krijgt men niet onmiddellijk de indruk van iets positiefs. Doch gaat men de diepere zin van de rede na, dan is er wel degelijk een belofte in vervat. Niet zozeer een belofte van een nieuw pauselijk initiatief om tot herstel van de vrede te geraken, want de Paus geeft zelf te kennen, dat bij de heersende mentaliteit en bij het nog onverzwakte voortbestaande wederzijdse wantrouwen stappen daartoe slechts tot mislukking zouden zijn gedoemd.

Maar de grote belofte van de rede is deze, dat men in het Vaticaan met onverminderde ijver en ongeteld de teleurstellingen, die men reeds ondervond en die nog komen zullen, zal blijven doorwerken in het belang van de vrede en dat elke poging, die gebaseerd is op redelijkheid en rechtvaardigheid, rekenen kan op de medewerking van het Vaticaan.:

De lib.corresp. zette dan uiteen, dat de Paus zowel de grondslagen van Versailles verwerpt als de agressie-politiek waaraan Duitsland zich schuldig maakt en op welke grondslag een eervolle vrede voor alle volkeren mogelijk is. En dan eindigde deze correspondent als volgt:

„Een ernstige rede die velen tot denken zal brengen."

Dat de pogingen van den Paus ook elders gewaardeerd worden, zelfs door personen, die wat levenshouding betreft,zeer ver van den Paus verwijderd zijn, bewijst wel de brief van den president Roosevelt, en meer nog het feit, dat de Amerikaanse president, met een traditie brekende, een persoonlijken vertegenwoordiger benoemd heeft bij de Heilige Stoel."

Wel hoe duidelijk lezen we in deze woorden hoe ook in niet-kath. kringen thans na de mislukking van de vrede van Versailles en Genève, alle hoop op Rome nog is gevestigd.

Waar thans zo over geheel de wereld de blikken opgaan naar den Paus en de machtigste politieke leiders hun medewerking en steun aanbieden aan den Paus, is het voor ons Kath. Nederlanders wel een droef veschijnsel, dat Nederland om zulke minderwaardige en kleinzielige anti-papistise redenen aan dit vredesoffensief niet wenst mee te doen omdat men de zedelijke grootheid van den Paus niet erkennen wil.

Droef niet alleen omdat 't de mentaliteit is van een klein groepje anti-papisten, maar omdat bijv. vrijwel onze gehele lib. en soc. pers aan deze benepen houding relief verleent. En de aandrang der katholieken, dat ook Nederland zich bij dit Pauselijk vredesoffensief aansluit, niet alleen weigert te steunen, maar zelfs verdacht gaat maken, dat de katholieken met deze drang een specifiek kath. belang op het oog hebben.

Door deze negatieve houding van het kleine Nederland zal zeer waarschijnlijk de actie van den Paus niet verijdeld kunnen worden, maar zij wordt er toch ook niet door versterkt.

De steun van een land als Nederland aan dit Pauselijk vredeswerk, zou gezien de goede internationale naam van Nederland, ongetwijfeld van grote waarde zijn.

Vooral ook door onze nauwe samenwerking met België, welk land wel in het Vaticaan vertegenwoordigd is.

„Het bloed kruipt waer het niet gaen en kan" zegt een Hollands spreekwoord. En wel heel sterk kan men zo spreken van het antipapisme.

Daarom twijfelen we sterk of door wat in Rome in de laatste maanden is geschied, Nederland zich bewust zal worden van zijn plicht. En van het feit, dat het zich daaraan niet mag onttrekken, zeker niet op gronden van een minderwaardig anti-papisme ontleend.

Nationaliteiten-probleem en Katholieke leer.

In het Kwartaal-bijvoegsel van het Maandblad „De R.K. Staatspartij" treffen wij een principiële beschouwing aan over bovengenoemd probleem, welke wij vanwege haar grote actualiteit hier zullen overdrukken. Hier volgt zij.

„Het vraagstuk van het wezen, de betekenis, het recht en de rechten der natie of der nationaliteit dringt zich thans meer en meer krachtiger dan ooit te voren in de gehele wereld aan de denkende geest op.

Zodra wij, als Katholieken, ons in dit vraagstuk gaan verdiepen, kunnen wij enige vaststaande leerstellingen van ons geloof, ware lichtbakens in de duisternissen dezer wereld, als uitgangspunten nemen, verder afziende van de apologetische verdediging dezer leerstellingen.

De eerste leerstelling is, dat alle mensen van Adam en Eva, het eerste mensenpaar, afstammen.

Wel is deze leerstelling nog niet formeel als dogma geproclameerd, doch onder Paus Alexander VII werd de leer van den later bekeerden Calvinist Isaak Peyrère omtrent het bestaan van prae- en ko-Adamieten, waarvan ook ná Adam en Eva nog nakomelingen op de wereld zouden geleefd hebben of nóg leven, als ketters veroordeeld. Dat die leer ook niet anders dan ketters kán zijn, blijkt dadelijk hieruit, dat uit haar aanvaarding als onontkomelijke consequentie, de loochening moet voortvloeien van de universaliteit van Christus' verlossingswerk en zoendood. De dogmatische Commissie van het Vatikaans Concilie had dan ook de volgende kanon voorbereid:

Si quis universum genus humanum ab uno protoparente Adam ortum esse negaverit, anathema sit.

Indien iemand de afstamming van het gehele menselijke geslacht van een stamvader Adam loochent, hij zij in de ban.

De tweede leerstelling is, dat elke menselijke ziel afzonderlijk door God wordt geschapen en dat die ziel de enige en onmiddellijk wezensvorm van het lichaam is.

Het tweede deel van deze leerstelling is uitgesproken dogma. De tegenovergestelde of afwijkende leer van de Güntherse school werd in een breve van Pius IX d.d. 15 Juni 1857 aan den Aartsbisschop van Keulen uitdrukkelijk veroordeeld.

Het eerste deel is geen uitgesproken dogma. Er zijn echter tal van Pauselijke uitspraken, de laatste ter gelegenheid van de promulgatie van het dogma der Onbevlekte Ontvangenis der H. Magd Maria, welke ook deze stelling tot ontwijfelbaar Katholieke leer maken.

Uit deze beide leerstellingen vloeien onmiddellijk en dwingend enige duidelijk consequenties voort ten aanzien van het vraagstuk der nationaliteit en alles wat hiermede in verband staat.

Indien alle mensen van één enkelen stamvader, Adam, afstammen, volgt hieruit onmiddellijk de eenheid van het menselijk geslacht naar lichamelijke afstamming.

Voorzover dus de afstamming aangaat, kan de differentiatie tussen volken en naties niet hieruit voortkomen, dat de een een hoger aangelegden oorspronkelijke stamvader zou hebben gehad dan de ander. Er is eenheid van afstamming tussen alle mensen op aarde.

Uit de tweede leerstelling volgt onmiddellijk, dat elke afzonderlijke mens een door God geschapen ziel heeft, welke zó met het lichaam tot één menselijk wezen is verenigd, dat alle functies van die geestelijke ziel uitgaan.

Door die met verstand, memorie en wil begaafde ziel nu is de mens, elke mens, van welk ras of volk ook, hoe ook huidskleur, schedelvorm, haargroei, lichaamsverhoudingen, enz., enz. mogen wezen, „evenbeeld Gods".

De H. Thomas en vele andere godgeleerden verklaren, dat alle zielen door God eender worden geschapen; en dit is verreweg de meest aannemelijke gevolgtrekking uit de leer, dat elke ziel afzonderlijk door God wordt geschapen. Maar in elk geval staat het vast naar Katholieke leer, dat God geen in en naar haar wezen onvolmaakte zielen schept.

Het staat dus ook vast, dat de differentiatie tussen de mensen in rassen, stammen, volken enz. zo goed als zeker in het geheel niet van de zijde der door God geschapen zielen kán komen, doch dat deze in elk geval zeker nimmer van de ziel kan uitgaan, in zoverre het ene ras minder (mogelijk, doch onwaarschijnlijk wèl: anders) begaafd zou zijn dan het andere.

Met andere woorden: de differentiatie in rassen, stammen en volken kan niet worden toegeschreven aan uiteenlopende afstamming en voorzover men er minderwaardigheid van het ene ras ten opzichte van het andere mee zou willen verklaren, óók niet aan verschillen tussen de menselijke zielen. Zo goed als zeker kan zelfs geen enkele differentiatie aan onderscheid tussen de zielen worden toegeschreven.

Dus: de differentiatie tussen rassen en volken kán alleen komen van oorspronkelijk uitwendige oorzaken, welke op de stof, waaruit ook het menselijk lichaam is gebouwd, haar onnaspeurlijke invloed uitoefenen, met als gevolg, dat de ziel in de ene mens over een volmaakter uitingsapparaat beschikt dan in de andere. Indien en voorzover het waar zou zijn, dat het ene ras als zodanig in alle opzichten en blijvend hoger capaciteiten en aanleg bezit dan het ander, kan dit slechts hieraan worden toegeschreven, dat in de loop der tijden invloeden van uiterlijke aard zó diep op de lichamen hebben ingewerkt, dat erfeigenschappen zijn ontstaan.

Tot zover de betekenis van Katholieke leerstellingen voor het nationaliteiten-vraagstuk van belang, voorzover zij tot de leer over de schepping behoren."

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Er moet toch wat nieuws zijn en aangezien er niets anders te vermelden is, worden de troepenverplaatsingen van Duitsland weer bijzonder onder de aandacht geroepen, waardoor Nederland en België weer genoemd worden: grenzen zouden weer gesloten zijn en nieuwe versterkingen aangebracht, nog maar in de vorm van prikkeldraadversperringen. Ook worden er berichten gegeven van evacuaties uit grensgebieden in België o.a. uit Verviers.

Andere berichten melden weer, dat deze Duitse maatregelen duiden op het nieuwe voorjaarsoffensief.

Sumner Wells zet intussen zijn reis voort door Europa en zal dezer dagen in Berlijn zijn.

Ook de oorlog tussen Finland en Rusland blijft voortduren met zijn krachtige aanvallen van Rusland, die geen mensenmateriaal ontziet, en de niet minder krachtig afweer der Finnen, die toch langzaam hun Mannerheimlinie zien afbrokkelen.

In de laatste dagen is er gesproken van een oplossing van het Fins-Russische geschil, waarbij dan Finland enige veren zou moeten laten.

Zonder nog al te veel aandacht te willen schenken aan een oplossing in deze zin, geven ons deze geruchten echter wel aanleiding om eens iets te zeggen over de oorzaken van Rusland's optreden sinds de Duitse inval in Polen. En dan geloven we dat een der drijfveren was, dat Rusland dringend behoefte had aan een of meer uitwegen naar zee. Er is immers geen enkel land ter wereld, hoe self-supporting het ook zijn moge, dat leven kan geheel onafhankelijk van de zeeverbindingen.

Rusland's zeeverbindingen zijn wel zeer ongelukkig. In het Noorden één ijsvrije haven met practisch geen achterland, in het Zuiden de Dardanellen, die door de steeds nauwere aaneensluiting der Balkanlanden (onder het welwillende en vaderlijke oog van Italië) meer en meer voor Rusland aan betekenis verliezen. In het Oosten heeft men weliswaar de kust van de Stille Oceaan, die echter door heel het uitgestrekte Siberië van Europees Rusland gescheiden is en die bovendien, dank zij de oppermacht ter zee van Japan, verre van veilig is.

De enige toegang welke dus overblijft, is die door de Oostzee. Het is voor Rusland dus een levensvoorwaarde om in die zee heer en meester te zijn, want anders wordt ook daar alle toevoer afgesneden.

In de Oostzee zelve heeft Rusland slechts één concurrent en dat is Duitsland, hetwelk met zijn marine- en luchtstrijdkrachten die zee tot nu toe geheel beheerste. Uiteraard is ook nog een zeer belangrijke kwestie het beheersen van de uitgang van deze binnenzee naar het Westen, welke uitgang thans beheerst wordt wederom door Duitsland en voorts door Engeland, terwijl wij daar tevens te maken hebben met het thans neutrale Denemarken en Zweden.

Nu moet men deze vraagstukken vooral niet uitsluitend bezien in het licht van de tegenwoordige oorlog, doch ze beoordelen in het kader van de zeer grote politiek, n.l. het stichten van een Duits wereldrijk en het uitbreiden van het bolsjewisme over West-Europa; voorwaar twee zeer schrille tegenstellingen, waarbij Engeland, der historie getrouw, zich keert tegen de te machtig wordende Europese staat in casu Duitsland: Hoe Engeland over dit bolsjewiseren denkt, is nog maar steeds niet te begrijpen. maar Rusland denkt, dat het voorlopig geen moeilijkheden met Engeland te vrezen heeft en dus om de hegemonie in de Oostzee voorshands alleen met de Duitse vloot zal hebben te rekenen.

Om met succes in de Oostzee met Duitsland te kunnen onderhandelen en later c.q. vechten, heeft Rusland in die zee een volkomen veilige marinebasis nodig, welke het tot nu toe te enen male ontbrak.

De grote oorlogshaven van Rusland is Kroonstad, gelegen in de punt van de Finse Golf (men zie een schoolatlas) en die moet in de eerste plaats veilig gesteld worden, aangezien zij dit geenszins was. Er waren drie hinderpalen voor die veiligheid.

De eerste was dát de Zuidkust van die golf met de daaraan liggende havens in handen waren van Estland en Letland. Door z.g. verdragen is deze zaak volkomen in het reine gebracht en zijn de daarvoor in aanmerking komende havens reeds in Russische handen, waaruit met vrijwel algehele zekerheid volgt, dat deze randstaten zodra Rusland in een maritiem conflict betrokken wordt door de Russische stoomwals, het rode leger, tersond bezet zullen worden, daar een haven,

UITNOODIGING.

Namens Zijne Hoogw. Excellentie Mgr. P. I. VERRIET, Apostolisch Vicaris van Curaçao, heb ik de eer de Burgerlijke en Militaire Autoriteiten, Heeren Leden van het Corps Consulaire, Heeren Leden van den Raad van Bestuur en van de Staten van Curaçao, Vertegenwoordigers van Handel en Nijverheid, en alle Geloovigen, beleefd uit te noodigen tot bijwoning van de Plechtige H. Mis en het Pontificaal TE DEUM, op Zondag 3 Maart a.s. des morgens om half negen, ter viering van den eersten verjaardag van de Plechtige Kroning van Zijne Heiligheid Paus Pius XII.

Curaçao, 25 Februari 1940.

P. fr. I. de Bruyn,
SECRETARIS VAN HET APOSTOLISCH VICARIAAT.

zonder eigen achterland, steeds een zeer twijfelachtig bezit is.

De tweede hinderpaal wordt gevormd door enige kleine eilanden in de Finse Golf, die thans aan Finland behoren en die door Rusland werden opgeëist. Deze eis is, gezien het tegenwoordig blijkbaar geldende beginsel van het recht van den sterkste, voor Finland zeker niet onaanvaardbaar.

Geheel anders is het met de derde hinderpaal en tevens eis van Rusland, strekkende om ook vaste voet te krijgen op de Noordoever van de Finse Golf. Rusland eist toch van Finland het bezit van de haven Hangoe aan de uiterste Z.W. punt van de Finse golf en gelegen precies aan de ingang van die golf. Aan de Zuidelijke punt van de ingang heeft Rusland reeds Reval en Port Baltic „geleend" van Estland en heeft het nu ook nog het daartegenover liggende Finse Hangoe, dan is die toegang volkomen in Russische handen.

De haven van Hangoe is voor Finland onmisbaar, nog daargelaten of het in een dergelijke gewichtige amputatie van zijn gebied zou willen berusten. De grote betekenis van Hangoe is, dat deze haven steeds ijsvrij is, hetgeen met de haven van Helsinki (Helsingfors) niet gedurende het gehele jaar het geval is. Ook om die reden is het afstaan van deze haven voor Finland vrijwel onaanvaardbaar. Maar ook hier geldt, wat voor de Estlandse havens Reval en Port Baltic geldt, n.l. dat in oorlogstijd het bezit van een haven zonder eigen achterland totaal onvoldoende is.

Rusland voorziet dan ook de mogelijkheid, dat het in oorlogstijd het Zuidelijk gedeelte van Finland zal moeten bezetten om de Noord-kust van de Finse Golf en vooral het bezit van Hangoe veilig te stellen.

Men moge zich hiervan goed rekenschap geven, want dit is de grondslag van een andere eis van Rusland aan Finland, welke eis nog veel minder aanvaardbaar is voor dit land. Dicht achter de oorlogshaven Kroonstad ligt de grote stad Leningrad oftewel Petrograd of St. Petersburg en vlak Noord van deze stad loopt van de punt van de Finse golf naar het reusachtige Ladogameer de Fins-Russische grens. In dit gebied ligt de belangrijke Finse stad Viborg.

Het is niet enkel militaire noodzaak, dat zoals de berichten luiden Viborg door de Russen reeds geheel in puin geschoten is. Rusland immers heeft in de laatste maanden steeds beweerd, dat het er niet in kan berusten, dat deze tweede stad van het Russische Rijk zo dicht bij de grens ligt, dat zij als het ware onder het bereik der Finse kanonnen ligt. De enige haak in deze redenering is, dat Finland er nooit aan gedacht heeft om Leningrad te benaderen en dat ook de mogelijkheid, dat een andere mogendheid dat doen zou, dwars door Finland, voorshands naar het rijk der fabelen kan verwezen worden.

De schoen wringt hier echter in de werkelijkheid heel ergens anders. De enige toegang voor Russische troepen om tot in Finland door te dringen is juist gelegen in deze strook land tussen Finse golf en Ladoga-meer. Noord om het Ladoga-meer zouden deze troepen terecht komen in zeer moeilijk begaanbare terreinen, vol met grote meren en dichte bossen, terwijl nog Noordelijker in Lapland het klimaat zich tegen troepenverplaatsingen verzet, zoals wel in de huidige oorlog gebleken is.

En vandaar dus de geweldige strijd die momenteel aan de Karelische landengte wordt gevochten.

EMMASTAD

SPORTCLUB „ASIENTO".

Zeilen.

Zaterdag, 2 Maar jollenwedstrijd van Bokkum — Bonzet
Start 4.40 n.m.

Voetbal.

Zondag 3 Maart a.s. competitiewedstrijd tussen „ASIENTO" en „TRANSVAAL" op Rio Canario, aanvang 4.00 n.m. precies.

Opstelling „Asiento"

Nieuwkerk
v. Tongerloo v. Noort
Rigaud Oostlander Goedhart
Opschoor Robbers Kroon Dussel de Jong

RESERVE: Teunisse — Nebbeling — Baars.

AANKOMENDE PASSAGIERS.

Per s.s. „Crijnssen" dd. 2. 3.' 40 van Europa.

Echtgen. W. Lambij en kind, E. W. de Jonge, Echtgen. B. M. van Doeland, W. J. Stok, Echtgen. N. J. Kramer en kind (C.S.M.), Echtgen. H. Jongepier (C.S.M.).

Per K.L.M. d.d. 9/3 van Trinidad (Vacantiereis).

J. Schepman en gezin.

Per K.L.M. d.d. 15/3 van Trinidad (Vacantiereis).

A. v.d. Most v. Spijk en echtgen.

Per m.s. „Colombia d.d. 17/3 van New York (Vacantiereis).

G. de Nieuwe en echtgenote, J. de

Boer, D. de Rijcke en echtgenote, P. Roest en echtgenote, L. de Groot en gezin, P. Kanaar en gezin.

VERTREKKENDE PASSAGIERS.

Per s.s. „Cottica 6 Maart naar Suriname.

R. R. Li Fo Sjoe & echtgenote.

CURACAO.

HET R.K. MILITAIR TEHUIS.

Een dezer dagen brachten wij een bezoek aan het R.K. Militair Tehuis op Pietermaai. Het tehuis is onlangs officieus opengesteld, terwijl na de Vasten de officiële opening zal plaats vinden.

Het is een goed idee geweest om het tehuis zo spoedig mogelijk in gebruik te nemen, want het voorziet inderdaad in een dringende behoefte. Dat het stichten van dit tehuis werkelijk een noodzakelijkheid was, blijkt wel uit het doorlopend druk bezoek der militairen, die zich in dit zeer gezellig milieu prettig amuseren.

Deze week was dit tehuis dan drie weken open en in deze luttele weken heeft het reeds vele stamgasten, die bijna nooit overslaan om in hun huis de vrije tijd door te brengen.

Verleden Zondag dineerden er zelfs al 24 militairen. Het spreekt van zelf, dat er nog veel verbeterd moet worden, doch binnen korte tijd zal het R.K. Militair Tehuis geheel af zijn.

Bij de officiële opening zal niet gesproken behoeven te worden over goede wensen en verwachtingen, welke vervuld moeten worden, doch men zal reeds kunnen zeggen, dat het tehuis een volledig succes is.

Het Bestuur heeft dan ook alles gedaan, om het tehuis zo gezellig mogelijk in te richten. Het gebouw leende zich bovendien heel goed voor het scheppen van een gezellig milieu.

Vooral de grote voorzaal met het fleurige buffet noodt de huisgenoten tot blijven en hun vertier niet buitenshuis te zoeken.

In een der andere zalen staat een ping-pong-tafel en binnenkort zal daar ook een biljart komen te staan.

Ook lectuur is er overvloedig. Een pracht radio en gramafoon etc. Het balcon voor het huis biedt eveneens gelegenheid tot een gezellig zitje.

Het Bestuur en de inrichters van dit tehuis heben alle eer van hun werk en bovenal de voldoening, dat hun werk zozeer van node bleek te zijn en hogelijk wordt gewaardeerd. Vele militairen hebben werkelijk een tehuis gevonden. Wij willen nog opmerken, dat het tehuis voor alle militairen bestemd is, zonder onderscheid van geloof.

Dit lezend, zou U misschien de mening krijgen, dat dit tehuis geheel volmaakt is en dat U uw steun niet of niet meer behoeft te verlenen. Doch dan heeft U het mis.

Juist nu moet de steun echt goed beginnen, om de militairen af en toe eens een gezellig feestje te bereiden. Af en toe iets bijzonders, een versnapering, een extra toetje, waarin de beheerder een hele bolleboos is, geeft de militairen het idee, dat zij door de burger toch niet vergeten worden. Als het eenigszins kan, wordt dan donateur van dit tehuis en steunt het met een vaste bijdrage.

Tot slot hebben wij nog een verzoek. Een der bestuursleden zoekt naar wandlampen; wie kan hem daaraan helpen, om de gezelligheid nog wat te verhogen?

Geloofť U ons schrijven niet, gaat dan zelf eens naar Pietermaai en komt eens kijken. U zult tevreden zijn over het gedane werk en verlegen zijnde met uw houding, zult U zich opgeven als donateur van het R.K. Militair Tehuis.

RECORD PASSAGIERS.

Op Maandag 26 dezer werd op de gezamenlijke KLM lijnen in West-Indië het record aantal van 108 passagiers op één dag vervoerd nog ongeacht het aantal reizigers van Trinidad naar Barbados.

Met het lijnvliegtuig naar Trinidad vertrokken 8 passagiers, van wie er vier doorreisden naar Paramaribo, onder wie de heer en mevrouw van der Most van Spijk en de Majoor K.N.I. leger C. Ciebel, die door verschillende stadgenoten uitgeleide werden gedaan.

Ook de Barranquilla lijn was bijzonder druk bezet; van Barranquilla in de richting Curaçao hadden 9 passagiers geboekt, van wie een nog dezelfde ochtend per Scadta uit Bogotá was vertrokken en een paar honderd kilo lading meevoerde.

Van Aruba naar La Guaira/Caracas reisde deze dag de heer Godfried Eman, firmant van de N.V. Eman Handel Maatschappij.

ST. THOMASKRING.

Op 7 Maart is het het feest van de H. Thomas van Aquino, de Patroonheilige van onze kring. Wij zullen dit enigszins feestelijk vieren en wel voornamelijk in de Kerk.

Op Zondag 3 Maart a.s. is er om zeven uur in de Kathedrale Kerk van St. Anna een H. Mis, opgedragen door Pater Brada. Komt daar alle naar toe en gaat onder deze H. Mis te Communie. Na de H. Mis is er gemeenschappelijk ontbijt in het Clublokaal.

Dezelfde dag 's avonds om 8 uur is er in het Clublokaal de Maartbijeenkomst. De Heer J. Ellis Jr. zal spreken over: de H. Thomas van Aquino.

Komt en laten wij gezamenlijk het feest vieren van onze Patroonheilige op Zondag aanstaande.

DE VERJAARDAG VAN DE CUROM.

Volgens de Beurs viert de Curom a.s. Zondag zijn verjaardag. We weten niet de hoeveelste, maar ongevraagd maken we toch gaarne van de gelegenheid gebruik om met de Curom vooral het ijverige bestuur in het zonnetje te zetten.

En als we het Bestuur noemen, dan wordt door een ieder gedacht aan de Heer Kreps, de man die eigenlijke de Curom gemaakt heeft tot wat ze is, wanneer deze nuttige, nationale instelling nog niet zover is, als menigeen wenst, dan ligt de oorzaak hiervan zeker niet bij hem.

Toch wat er bereikt is, geeft hoop dat er nog meer bereikt kan worden; en we hopen dat deze verjaardag voor velen die mee kunnen helpen, een gelegenheid zijn mag om deze hulp te geven.

Een grote culturele taak gaat uit van deze omroep en zijn actieve bestuur, dat we van harte gelukwensen, in de hoop, dat de Curom met de jaren moge groeien en bloeien.

„GREEN LIGHT" (Roxy).

Green Light is, zoals de sympathieke priester-figuur uit deze film het uitlegde aan hen, die met hun moeilijkheden bij hem kwamen, de Hoop op een betere toekomst- en wel voornamelijk op een betere eeuwigheid.

In deze film speelt Eroll Flynn niet eens de charmeur, maar de ernstige rol van een dokter, die zich opoffert voor een collega, die door een operatie-fout de dood veroorzaakt van een edele vrouw. Hierdoor verliest hij ook zijn geliefde, die de dochter van deze vrouw blijkt te zijn. Gesterkt door het vertrouwen van zijn priester-vriend, wijdt hij zich met de inzet van zijn leven, aan de bestrijding van de malaria. Hij experimenteert met zichzelf, en overwint, zij het na een zware ziekte. Bij zijn ziekbed begint dan ook de betere toekomst, als daar alles van vroeger opgehelderd wordt. En in een mooi slot zien we de beide jonge mensen gelukkig luisteren naar de woorden van den priester die hen nog eens opwekt steeds met vertrouwen op te zien naar het Grote Licht.

Deze week dus weer een zeer mooie film, waaruit nog wel iets te leren valt.

OFFICIELE BEKENDMAKINGEN.

Verlof.

J. I. Boom, tijdl. schrijver werkzaam op de bureaux van de Burgerl. Stand en het Bevolkingsregister; 14 dagen vrijstelling van dienst wegens ziekte.

J. Th. Monsanto, Opziener der veldwacht op Bonaire; 4 weken vrijstelling van dienst; datum ingang: 1 April 1940.

H. M. Rosema, tijdl. schrijver werkzaam op het bureau van het bevolkingsregister alhier; 4 weken vrijstelling van dienst.

Ch. W. Doesberg, deurwaarder bij het Kantongerecht op Aruba; 4 weken vrijstelling van dienst.

W. J. van Rooy, R.K. geestelijke van de 2de rang alhier; negen maanden buitenlands verlof; datum ingang: 9 Maart 1940.

Benoeming:

H. J. Emanuels, arts, tot tijdl. Gouvernements-geneeskundige met standplaats Willemstad voor de tijd van een jaar; datum ingang: 1 Maart 1940.

Mr. J. J. A. Ellis, tot adjunct-commies en werkzaam gesteld ten Parkette van den Procureur-Generaal; datum ingang: 1 Maart 1940.

Mej. H. Th. R. van Kesteren; tot tijdl. schrijfster en werkzaam gesteld ten kantore van den Inspecteur van het onderwijs.

ZONDAGSRUST VOOR SCHEPELINGEN.

Zoals wij de vorige keer reeds geschreven hebben, naar aanleiding van een het schrijven van het Apostolaat der Zee afd. Curaçao aan de Gouverneur en de Staten, ware het alleszins wenselijk, dat de Zondagsrust op Curaçao beter werd nagekomen, vooral door hen, die in het scheepsbedrijf werken.

Wij zijn van mening, dat de grote maatschappijen hier, zoals de C.S.M. en K.N.S.M. zeker veel meer zouden kunnen doen, om het werken op Zondag tot het uiterste te beperken.

Is het nu absoluut mogelijk, dat op de Isla de schepen ook Zondags gelost worden? Kan men de hele Zondag niet stoppen of minstens tot twaalf uur, om iedereen volop gelegenheid te geven zijn kerkelijke plichten na te komen of op een andere wijze de Zondagmorgen godsdienstig door te brengen.

Wij hebben er al op gewezen, dat juist de zeeman een meer innige godsdienstbelevenis nodig heeft, wijl de gevaren, welke hem omringen, zoveel te moeilijker zijn.

Wij willen niet ontkennen, dat waarschijnlijk de organisatie enigszins zal moeten worden omgevormd, doch de totale aanvoer van olie behoeft toch niet te verminderen, wanneer men enige schepen meer in de vaart zet, vooral daar er nu toch een paar zijn stil gelegd.

Ons dunkt, dat met een beetje goede wil deze kwestie wel op te lossen is. Het kan zijn, dat de verandering op Zondag enig financieel nadeel zou brengen aan de maatschappij. De maatschappij doet echter zo heel veel voor het zuiver materieel welzijn harer employé's, kan zij dat dan ook niet doen voor hun geestelijk welzijn, wat nog veel belangrijker is voor het moreel van het personeel.

Bovendien lijkt het ons ook om andere redenen een heel verstandige maatregel de Zondagsrust voor de C.S.M. in te voeren. De tijden immers, dat deze mensen in hun huisgezin zijn, zijn al bijzonder gering. De Zondag zou bij uitstek de dag kunnen zijn, welke zij geheel en al besteden kunnen aan hun godsdienstig leven en aan hun huisgezin. Wij zijn er van overtuigd, dat de directie bij het bevorderen van de Zondagsrust het belang van haar personeel grotelijks behartigt.

Ook de K.N.S.M. zou ons inziens heel wat verandering kunnen brengen in het werken op Zondag. Ze zou minstens kunnen beginnen met het onnodig tegenwerken van het naar de Kerk gaan van haar personeel te doen ophouden. Waarom was het immers nodig, dat op de 1ste Kerstdag het m.s. Colombia om vijf uur 's ochtends naar het Schottegat moest, wat tot gevolg had, dat de leden der bemanning niet ter kerke konden gaan en dat op één der voornaamste feestdagen van het jaar.

Het getuigt niet van een erg christelijke geest.

Wij hopen, dat het Bestuur maatregelen zal treffen tot het verkrijgen van Zondagsrust voor Schepelingen, doch bovendien verwachten wij dat de betreffende maatschappijen hun volledige steun zullen geven bij deze regeling en zo nodig vrijwillig nog verder zullen gaan dan de bepalingen van het Bestuur. Laten wij ons christenen tonen en niet louter voor wat geldelijk of economisch belang een der voornaamste geboden God's op zijde schuiven.

INGEZONDEN.

WAAROM DE SCHUTTERIJ.

Geachte Heer Redacteur, ik bedank U vriendelijk voor het antwoord op mijn tweede ingezonden stukje en verzoek U beleefd nogmaals het podium te mogen bestijgen. Na afloop is weer debat gewenst.

Ernstige mensen heb ik horen beweren, dat onze defensie nodig is, omdat Amerika dit eist, want als Curaçao of Aruba door een vijand van Amerika genomen wordt, levert dat gevaar op voor het Panama-kanaal.

Ja, deze twee eilandjes zijn aantrekkelijke brokjes, zowel door hun oliebedrijven als hun ligging en ik vermoed dat van alle landen ter wereld de grootste begeerte aan de dag wordt gelegd door Uncle Sam himself.

Goed, laten we weer aannemen, dat deze ernstige mensen gelijk hebben, al weet ik ook niet uit welke bron deze mening stamt. We moeten dus een eventuele vijand onze gepantserde vuist tonen. Dat is in orde, want we hebben hier een oorlogsboot, een onderzeeër en nieuwe vérdragende kanonnen plus nog wat kleiner vernielingsmateriaal, dat al langer in ons bezit is. Meer kan men toch voor twee kleine eilandjes niet verwachten.

In plaats van het materiaal te laten verroesten, stelle men de nieuwe kanonnen zo spoedig mogelijk op. Door zo lang te dralen zijn onze militairen zelf de oorzaak, dat de indruk wordt gewekt, dat ze het niet serieus nemen met onze defensie en dat al het gepraat over gevaar maar praatjes voor de vaak zijn.

Waarvoor dient nu de toekomstige schutterij? Toch zeker niet om een oorlogsboot te lijf te gaan. Ik heb in mijn tweede ingezonden stuk gezegd, dat die pas eigenlijk in actie komt als een buitenlandse vijand voet aan wal zet. Helaas, bij nadere overweging komt men tot de conclusie, dat ook hier geen werk ligt voor ónze schutterij.

Veronderstellen we eens, — iets wat m.i. onmogelijk is — dat een Duits vestzakslagschip of een Italiaanse kruiser ongestoord op ons af komt, met het doel Curaçao in te pikken. Het kan zijn dat wij de sterkere zijn, maar het is ook mogelijk, dat de kruiser de overhand houdt. Hij zal dan onze oorlosbodem en onze onderzeeër naar de kelder jagen en daarna de stad en de Isla gaan bombarderen, want — zo veronderstellen we weer — zijn kanonnen dragen verder dan onze kanons (zoals „Onze Vloot" altijd schrijft). De kruiser kan dan alles platschieten en daar doet onze schutterij niks tegen; of wel, de vredesvlag wordt gehesen en dan wordt de schutterij ontwapend en buiten gevecht gesteld. Daar staan we dan met onze *f* 600.000.— per jaar.

Bij een soortgelijk geval als de over- [illegible] landing van de vijand, zou onze schutterij in actie kunnen komen, maar zo iets zal toch wel niemand meer bij de tegenwoordige stand van onze defensie verwachten.

Er wordt hier vergeten, dat we een heel andere positie innemen dan het Moederland of Oost-Indië, en toch schijnt men die na te willen doen. Militairen zijn mensen, die in oorlogstijd en bij uitbreiding van de defensie meer gaan betekenen; die er dus persoonlijk belang bij hebben, dat er meer soldaatjes komen en zijn daarom niet altijd de geschikste personen om zuiver te kunnen oordelen. Zeker moeten ze dat niet alléén doen. Heeft het Moederland daar onlangs nog niet een sterk staaltje van geleverd?

Als het nodig is moet voor de defensie alles wijken, maar dan moet het ook werkelijk nodig zijn. Dat is hier niet het geval.

Volgens mijn bescheiden mening kan dus de schutterij alleen dienst doen bij het bewaren van de inwendige rust. Maar hebben we daar een legertje voor nodig, zoals het Bestuur voornemens is op de been te brengen? Moet er aan de inwendige rust jaarlijks *f* 600.000.— geofferd worden? Die kan goedkoper bewaard worden. En wat wordt hierdoor aan vele vitale belangen geen schade toegebracht. In plaats van rust heeft ze nu reeds een grote ontevredenheid verwekt! Er is nog meer.

De komende schutterij zal anders zijn dan vroeger, we krijgen nu de kazerne. Nu heerst er nergens zoveel lamlendigheid als in een soldaten-kazerne; hier in de tropen zullen we een lamlendigheid in het kubiek gaan beleven.

Militairen in het Moederland getuigen dat die lamlendigheid plots verdween, toen de soldaten voelden dat er werkelijk gevaar bestond. Vroeger was het: „Wat doen we hier eigenlijk? Waarom laten ze ons niet thuis en aan ons werk?" Nu wordt alles correct en met veel meer ambitie verricht. Dat gevoel hebben onze schutters niet; zullen ze ook nooit krijgen. Alleen als werkverschaffing zou het enig effect kunnen sorteren.

Er is nog meer. Van de schutterij zijn uitgesloten, zij, die op grond van ziekte, lichaams- of zielsgebreken voor de dienst bij de schutterij ongeschikt zijn verklaard. Het Bestuur zal er toch wel niet onkundig van zijn, dat hiermede dus feitelijk onze jongens, die hun lichamen gezond hebben gehouden, dus zullen gestraft worden met dienstplicht. Hierdoor zal toch nog „een ongelijkmatige druk" gelegd worden.

Nog meer. Is de psyche, is het karakter van de Curaçaoënaar wel geschikt voor de militaire dienst? Wij zijn van mening dat er maar heel weinig krijgsmansbloed door de aderen onzer jonkemans stroomt.

Toen hier enkele jaren geleden een stelletje jongelui, die hun opleiding in Holland hadden genoten, enige tijd dienst hadden gedaan als militaire politie, verklaarde Procureur Jas in de Koloniale Raad: „De proef is mislukt".

Zal het met onze schutters beter gaan? Zal deze schutterij, evenals de voorgaande ook geen „wassen neus" blijken te zijn? Zullen onze schutters goed, bloed en leven willen offeren op het altaar des Vaderlands?

Bij het brandblussen op de Isla neemt men al lang geen Curaçaoënaars meer, want die smeren hem als er gevaar bij is. Nu vind ik het geen schande, voor de dood een behoorlijk respect te hebben; beter blode Jan, dan dode Jan. [illegible] ons eiland nog maar heel weinig moedwillige moorden begaan door de inheemse bevolking; de meeste moorden, die hier de laatste jaren bedreven zijn, hebben vreemdelingen op hun geweten.

Maar een goed schutter moet de dood onder de ogen durven zien, zij het dan ook met enige schrikt. De angst mag weer niet zulke afmetingen aannemen, dat er de gevechtswaarde door verdwijnt.

Een doorsnee Curaçaoënaar wil wel graag de kruitdamp van vuurwerk verdragen.

Enkele families hier zijn nog in het bezit van een lang vers dat een verslag is van een gevecht tussen onze voormalige schutterij en de invallende vijand. Dit vers zal wel nooit gepubliceerd worden want er komen enkele namen in van heel bekende personen, die, in plaats van de vijand neer te knallen zich ijlings terugtrokken om... zich te verschonen. Het is nu eenmaal 'n feit waar rekening mee moet gehouden worden: het ligt ons volk niet op vertrouwelijke voet te staan met magere Hein. Toch kunnen er ogenblikken aanbreken dat de schutter daartoe bekwaam moet zijn. Wat zal er dan gebeuren? Heren militairen, reken in angstige ogenblikken niet op de stevige discipline; U kunt een krijgsman geen nieuw hart in de boezem steken.

Mensen, die Curaçao beter kennen dan onze militairen, die hier maar enkele jaren verblijven, zijn niet erg bang voor de inwendige rust. Hoogstens hebben we hier enkele relletjes te verwachten als de mensen zich getergd gevoelen. Maar het kan voorkomen dat onze schutters op hun eigen landen- stadgenoten moeten inhakken, ja zelfs op hen moeten schieten. Geloven de heren militairen dat een Curaçaoënaar dat zal doen? Dat kunnen ze niet over hun hart verkrijgen; daarbij denken ze ook aan de wraak, die hun hoogstwaarschijnlijk te wachten staat.

En toch, in zulke benarde ogenblikken laat een schutterij pas zien wat ze waard is.

Maar Luis Brion was toch ook een Curaçaoënaar! Ongetwijfeld is hij den held waar we trots op zijn. Onder de moeilijkste omstandigheden heeft hij ons eiland uit de handen van de vijand gered. De jonge man zat het vechten in het bloed. Maar hij heeft zijn moed en bekwaamheid voltooid op de slagvelden van Europa in de tijd van Napoleon, de grootste vechtjas der wereld. Dat maakt een verschil met onze toekomstige schutters. Daarbij heeft Brion alleen een vijand te bekampen gehad. Dat maakt wederom een verschil.

Ook onder onze jonge mannen van heden zullen er wel enkele zijn, die het krijgsman leven aantrekt. Laat die jongens onder de wapenen komen. Van zulk een troep mag en moet men verwachten, dat zij in tijden van nood zullen vechten op leven en dood. Met een klein keurcorps is heel wat meer te bereiken dan met een groot leger van twijfelachtige gehalte. De Finnen en de Russen zijn wel een sterke staal van beide soorten. Vrijwilligers dus, maar met een opleiding als militaire politie. Misschien dat thans de proef gelukt.

Waarom moeten we nu hals over kop de algemene dienstplicht gaan invoeren, terwijl heel West-Indië rustig blijft?

We hebben nu een rustig half jaar oorlog achter de rug zonder schutterij; de oorlog zal wel een dik jaar oud zijn voor onze schutterij gevechtswaarde heeft. Dus een heel jaar lang leven we veilig en gerust zonder schutterij; volgt hier nu uit dat we ze het tweede oorlogsjaar nodig hebben? Het omge- [illegible] zou ik menen. Wat zou men er van zeggen als het Moederland heden nog met de recrutering moest beginnen.

DE SCHUTTERIJ IS ONNODIG.
PHYSISCH EN PSYCHISCH IS ONS VOLK WEINIG GESCHIKT VOOR DE MILITAIRE STAND.
DE SCHUTTERIJ IS EEN RAMP DOOR DE GROTE SOMMEN, DIE ZE VERSLINDT.

Het zou nog niet zo erg zijn, als door de enorme jaarlijks terugkerende kosten, geen andere grote belangen van onze maatschappij getroffen werden. De ambtenaars krijgen door de schutterij een „driezijdig zwaard" te verduren. Eerst is er salarisverhoging in het vooruitzicht gesteld en nu volgt een dubbele verlaging, want ook de belastingen zullen toenemen. Dat is moeilijk te verkroppen.

Bij het onderwijs moeten alle uitgaven zo veel mogelijk beknibbeld worden; er dreigt ongewenste coëducatie bij de Openbare Muloscholen en een zeer ongewenste en lastige samentrekking van katholieke Muloscholen. En dat alles om meer rust te brengen door schutters.

Waar minder over geklaagd wordt, omdat er niemand persoonlijk door getroffen wordt, maar wat niettemin nóg veel erger is, is, dat de schutterij de volkshuisvesting zo goed als stop zet. Heinde en ver is onze bloei bekend; even bekend zullen onze krottenwoningen worden. De beroemde „spotless town" is goeddeels uitgegroeid tot een krottenstad. Is het geen schande dat Curaçao van zijn bloei geen gebruik maakt om dit maatschappelijk euvelbij-uitnemendheid weg te werken. In plaats van noodzakelijke nieuwe huizen, straten en wijken, krijgen we nu misschien onnodige schutters. Tienmaal harder dan soldaten hebben we nieuwe volkswoningen nodig.

Wat hier tot nu toe aan gedaan is, is nauwelijks voldoende om de groei bij te houden, laat staan onze grote, grote achterstand in te halen. Wat moet het hart van een man bloeden, die voelt en werkt en leeft voor de belangen van het volk. Nog is het niet te laat. Gij allen, die het goed meent met ons volk, gordt het zwaard om. En hier denk ik aan het interview, dat een der redacteuren van de „Groene Amsterdammer" enkele maanden geleden had met Mr. Dr. Deckers, ons allen bekend en die in zijn verslag over de West ook onze woningtoestand hekelde. Dr. Deckers releveerde o.a. dat hij van Dr. Nolens de grote les had geleerd voor alle staatkundige arbeid: „De arbeid van de politicus moet allereerst strekken tot bescherming van den zwakke"......

Leden van de Staten en gij vooral Katholieke leden, drie vier-vijfde deel der bevolking vertegenwoordigt, waaronder ongeveer alle zwakken en armen, bedenkt wat allereerst nodig is in onze maatschappij. Gij staat op het punt gewichtige belissingen te nemen en dus ook op het punt grote fouten, ja stukken te maken. Wat zal het nageslacht, wat zal de geschiedenis van die beslissing zeggen? Het is een bewezen feit, dat mensen, die in een net huis en in een nette buurt komen wonen, er ook moreel op vooruit gaan; hun fatsoen en gevoel van eigenwaarde stijgt en daarmee de inwendige rust van een stad. Of komen de aanhitsers en deelnemers van relletjes niet hoofdzakelijk voort uit de achterbuurten en krotwoningen? Geef ons duizend nieuwe volkswoningen en de rust van de stad, voor zover het de inheemse bevolking betreft, is verzekerd. Het nageslacht zal U prijzen als [illegible] Gij hebt een reisje gemaakt naar de Bovenwinden en Bonaire, vroeger naar Aruba. Dat is een zeer verstandige daad geweest. Nog één reisje rest U. Maar gij kunt er niet heen met de boot, ook niet met de auto. Ik bedoel het reisje door onze achterbuurten. Toe, kruip eens door de gangetjes van Otrabanda, Pietermaai en de Punda; bezoek Fleur de Marie en aanliggende terreinen, Monte Berde, enz. Hebt gij de moed de slavenwoningen van Colon eens op de keper te gaan beschouwen? Ook de Grote Berg en de Veerisberg zien neer op een groot aantal onbewoonbare woningen.

„Laat lucht en zonlicht toe in woonen slaapvertrek." Prachtig niet waar? Maar neem gerust een knijper mee, want uw reukorgaan zal zich dikwijls beledigd gevoelen. Elders zal een stevige wandelstok goede diensten bewijzen om uw leven niet in gevaar te brengen. En wanneer gij dit van dichtbij zult aanschouwd hebben, moet gij bedenken, dat dit alles onveranderd zal blijven, ja nog meer zal vervallen, als de schutterij in het leven wordt geroepen. Misschien zult gij moeite hebben uw verontwaardiging meester te blijven bij zoveel maatschappelijke achterstand. Waar blijft onze hooggeroemde beschaving?

Wanneer er geen mensenlevens mee gemoeid waren, zou het nog zo kwaad niet zijn, als vriend of vijand hier en daar eens een bommetje smeten op onze goede stad.

Men ga onverwijld over tot stadsuitbreiding, bouwen met bekwame spoed een groot aantal volkswoningen en wachte niet tot de dure man, met zijn plan voor stadsuitbreiding gereed is. Leer van de Isla wat bouwen is.

Dr. Deckers vertelde in zijn interview verder, dat hij in zijn Eindhovense tijd, toen hij als hoofd-inspecteur van de Coöperatieve Centrale Boerenbank belast was met de buitendienst, voortdurend in contact was met de boeren van de arme zandgronden. „Daar werk je voor", zei hij, — en toen de climax: „Daar leef je voor, ja, — daar strijd je voor."

Welaan leden van de Staten, werk eveneens voor de zwakken en armen, leef er voor, strijd er voor en......... overwin!

B. v. L.

NASCHRIFT VAN DE REDACTIE.

We zouden gaarne aan de inzender een antwoord hebben gegeven op zijn gestelde vraag: „Waarom de Schutterij?"

We hebben er de Memorie van toelichting, bij het ingediende ontwerp van de Schutterij op nagekeken, maar niets anders kunnen vinden dan:

> „De noodzakelijkheid om **de „weerkracht van Curaçao** te ver-
> „groten, heeft reeds in de eerste
> „Septemberdagen enz............

De schutterij wordt dus opgericht om de weerkracht te vergroten, wat noodzakelijk is, zegt de toelichting, maar waarom deze noodzakelijkheid?

Bij andere ontwerpverordeningen lezen we, dat wel in de toelichting. Wellicht echter is ze hier vergeten en om daarop dan even de aandacht te vestigen en tevens reeds de mogelijke moeilijkheden het Bestuur aan de hand te doen, hebben we maar aan het artikel van deze inzender een plaats gegeven.

REDACTIE LA PRENSA.

De heer J. W. S. Beaujon, die enige tijd de directie van het dagblad La Prensa heeft waargenomen na de dood van den heer Suarez, is thans opgevolgd door den heer Emilio Lopez Henriquez. De heer Lopez Henriquez is oud-redacteur van La Esperanza, Bolletin Commercial en La Tribunn.

WERELD IN VOGELVLUCHT.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs & Nieuwsb.

Weer werden boven Noord Holland vreemde vliegtuigen waargenomen van onbekende nationaliteit. Bij de werking van het afweergeschut is een terugvallende granaat van het afweergeschut door de vier verdiepingen van een huis aan de Amstelveense weg gevallen.

De schade, die aangericht is, is zeer groot, hoewel zich gelukkig geen persoonlijke ongelukken voordeden. Het rijk zal de schade vergoeden.

Minister van Roeyen zal om gezondheidsredenen drie, of vier weken rust houden.

De bekende Amsterdamse illustrator Johan Braakensiek is Woensdag l.l. overleden.

[illegible] vernam van het commando luchtverdediging o.a., dat de luchtdoelartillerie slechts in hoofdzaak des nachts in werking is, omdat de vreemde vliegtuigen slechts zelden overdag boven Nederland komen. De zoeklichten, die het leger gebruikt, reiken ongeveer vijf a zes kilometer hoog, zodat het moeilijk is om nog hogervliegende toestellen neer te halen.

Het vuren dient dan ook meer als een waarschuwing en wil zeggen, dat als men lager komt, dat men dan binnen het bereik van de artillerie komt. Het meest afdoende echter is een aanval met eigen vliegtuigen. Dit bleek wel op 25 Febr. toen een Nederlandse jager een vreemd toestel volgde, en daarbij kans zag het vreemde toestel herhaaldelijk te treffen.

De R.K. Kamerfractie diende een amendement inzake de herwaardering van de goudvoorraad van de Nederlandse bank in. In dit amendement wordt voorgesteld het pondenverlies van de Nederlandse Bank wel te vereffenen, doch dit te beperken, waardoor de Nederlandse Bank 18.4 millioen gulden minder zou ontvangen. Bij de behandeling van het ontwerp in de Kamer deelde de minister mede, dat hij zich met dit amendement niet kon verenigen. Hij stelde een andere oplossing voor waarbij de Nederlandse Bank tien millioen gulden minder ontvangt dan voorgesteld wordt, welke tien millioen gulden dan aan de staat komt. De behandeling is tot 1 Maart uitgesteld.

De Telegraaf verneemt, dat de Nederlandse ambulance, half Maart naar Finland zal vertrekken. De ambulance bestaat uit den leider, administrateur, drie chirurgen, drie chirurgische assistenten, twintig verpleegsters en drie tolken. De uitrusting is zeer uitgebreid en bestaat uit wollen kleren, extra voedselvoorraad, moderne verplegingsinstrumenten en artikelen. In het geheel twee spoorwegwagons. De opdracht geldt voorlopig voor drie maanden. Het is niet uitgesloten, dat het verblijf verlengd wordt. Men is voornemens om via Duitsland en Zweden naar Hanparanda te reizen, waarna men door een Finse trein wordt overgenomen. Men zal de plaats van de ambulance precies aan de Russen opgeven, teneinde vergissingen te voorkomen.

Naar men uit Den Haag verneemt, werd op de tweede lening 1940 voor een bedrag van *f* 339.073.100 ingeschreven, waarin een bedrag inbegrepen is van *f* 54.193.500, waarvoor voorkeur verzocht wordt. De voorkeursbedragen zullen ten volle toegewezen worden. Op overige inschrijvingen wordt een korting van 13.7 pct. toegepast.

Thans is een suppletoire begroting op de afdeling buitenlandse zaken aangevraagd, grooot honderdduizend gulden. Deze honderdduizend gulden zal dan een bijdrage zijn van Nederland aan het Finse Rode Kruis.

Uit den Haag wordt gemeld, dat de regeling van de geschenkgavenzendingen aan mensen, die in het buitenland wonen, gewijzigd is. Men mag deze gaven slechts van particulier aan particulier verzenden. Terwijl het toegestane maximum drie kilo is.

Uit den Haag wordt gemeld, dat men in Nederland vernomen heeft, dat gezien maatregelen, die men in het Belgische plaatsje Eupen heeft genomen, dat Duitsland van plan zou zijn, om de grenzen tussen dit land en België te sluiten. Daar een en ander niet [illegible] niet ingaan. Een vertegenwoordiger van Aneta verneemt in gezaghebbende kringen, dat men aldaar de nodige aandacht heeft besteed aan de nieuwe stroom van geruchten, die in de buitenlandse pers de ronde doet. Men merkt in deze kringen op, dat de geruchten, die zich bezig houden met de positie van Nederland, niet in het minst worden beinvloed door het feit, dat men algemeen meent, dat in het voorjaar iets moet gaan gebeuren. De hier aanwezige inlichtingen duiden echter in het geheel niet op enige crisis waarbij Nederland betrokken zou zijn. Men wijst er op, dat in het buitenland weer berichten circuleren, als zouden de verloven in Nederland weer worden ingetrokken. Ook meldt het buitenland, dat Nederlanders uit Duitsland zouden worden teruggeroepen, terwijl voorts alom wordt beweerd, dat de Nederlands Duitse grenzen worden gesloten. Al deze geruchten worden van de zijde der Nederlandse regering ten stelligste tegengesproken. De Aneta vertegenwoordiger vernam van officiële zijde, dat er niets aan de hand is, de atmosfeer is rustig. Wat overigens de berichten uit Eupen betreft, wijst men er op, dat uit de grensgebieden voortdurend foutieve berichten de ronde doen.

Het Vaderland deelde mede, dat de persafdeling van het Duitse gezantschap mededeelde, dat elk neutraal land, dat de z.g. navicerts aanvaardt daarmede de Engelse blokkademaatregelen erkent, welke blokkademaatregelen in strijd zijn met het internationaal recht. Men heeft geen zekerheid, dat met navicerts varende schepen niet in vijandelijke havens lossen. Door dit stelsel wordt ook een grootscheepse Engelse spionnage mogelijk gemaakt. Door de aanvaarding van het navicertsstelsel krijgen de neutrale landen in Duitse ogen geen alibi. Integendeel zij maken zich in hoge mate verdacht.

Er wordt gemeld, dat in verband met de spionnageaffaire in Noord Holland en Groningen nog drie arrestaties zijn verricht.

De correspondent van de Daily Telegraph meldt aan zijn blad, dat de Duits-Nederlandse grens van Nederlandse zijde zwaar bewaakt wordt door grote troepen soldaten hetgeen van Duitse zijde eveneens het geval is, terwijl de Duitsers een geelectrificeerde draadversperring tussen de grenzen hebben getrokken. Na Vrijdag zullen slechts lieden, die in het bezit zijn van een bijzondere pas de grens mogen passeren. Eveneens zal het zeer moeilijk zijn om de grens van België naar Duitsland over te steken.

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

"De Curaçaose Voetbalbond".

COMPETITIE PROGRAMMA 1940.

MUNDO NOBO

3 Mrt 1940:	A-klasse	R.C.C. 1 — S.U.B.T. 1 (Tuin)
3 Mrt 1940:	B-klasse	Sparta — D.T.S. (Joens)
10 Mrt 1940:	A-klasse	Jong Holland 1 — Scherpenheuvel 1 (Visser)
10 Mrt 1940:	Res.A-klasse	Volharding 2 — Transvaal 2 (Dania)
17 Mrt 1940:	A-klasse	S.U.B.T. 1 — Hercules 1 (Oehlers)
17 Mrt 1940:	B-klasse	Jong Curaçao — Arsenal (Ercol)
31 Mrt 1940:	A-klasse	R.C.C. 1 — Transvaal 1 (Tuin)
31 Mrt 1940:	B-klasse	Volcania — Sparta (B. L. Dijk)

RIO CANARIO.

3 Mrt 1940:	A-klasse	Asiento 1 — Transvaal 1 (Visser)
10 Mrt 1940:	A-klasse	Hollandia 1 — R.C.C. 1 (Oehlers)
10 Mrt 1940:	B-klasse	Willemstad — Sparta (Casper)
17 Mrt 1940:	A-klasse	Asiento 1 — Volharding 1 (Jesurun)
17 Mrt 1940:	Res.A-klasse	R.C.C. 2 — Transvaal 2 (Joens)
31 Mrt 1940:	Res.A-klasse	Asiento 2 — S.U.B.T. 2 (Corsica)

SCHERPENHEUVEL

3 Mrt 1940:	Res.A-klasse	Jong Holland 2 — Scherpenheuvel 2 (B. L. Dijk)
17 Mrt 1940:	B-klasse	D.T.S. — Willemstad (Corsica)
31 Mrt 1940:	A-klasse	Scherpenheuvel 1 — Volharding 1 (Oehlers)

De met % aangegeven wedstrijden beginnen om 9 uur v.m.
De met * aangegeven wedstrijden ginnen om 2.15 uur n.m. precies.
De andere wedstrijden beginnen om 4 uur n.m. precies.
DUUR VAN ALLE WEDSTRIJDEN 2 × 45 minuten.

Met het oog op de vroeg invallende duisternis, worden de verenigingen vriendelijk verzocht op tijd aanwezig te zijn.

Heren Scheidsrechters worden verzocht tijdig de competitieleider te berichten, ingeval zij verhinderd zijn. Adres competitieleider E. Palm, Langestr. 78.

De C.V.V. „ATLETICO" heeft zich uit C.V.B.-verband teruggetrokken.

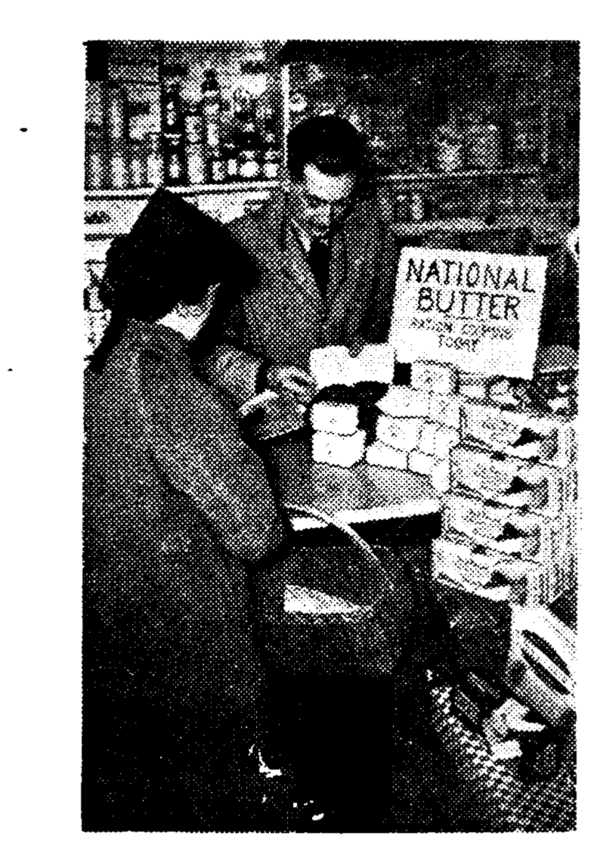
HET BESTUUR.

DALADIER.
De Minister-President van Frankrijk.

BENITO MUSSOLINI.

Een huismoeder geeft haar levensmiddelenkaart af, om de haar toekomende boter te kunnen kopen. In Engeland is de distributie gedeeltelijk reeds ingevoerd.

Ter gelegenheid van de Wapenstilstandsdag hield men op de grens van Amerika en Canada een bijeenkomst van 8000 kinderen bij het aldaar opgerichte vredesmonument.

Vergiftigde nieren.

Verwijdert klemen, zuivert Uw bloed bloed en beëindigt het 's nachts wakker worden.

Als U vergif en zuren uit Uw nieren wilt verwijderen, het bloed zuiveren, en een eind maken aan de irritaties van de blaas, zodat U 's nachts niet meer wakker wordt, koop dan voor *f* 0.75 een doosje HAARLEMMER OLIE CAPSULES (GOLD MEDAL), het beroemde antiseptisch middel en gebruik het onmiddellijk. Als Uw nieren en blaas zwak zijn, voelt U de volgende symptomen; weinig afvoer, pijnlijk en brandend, rugpijn, kramp aan de voeten en oogpijn. 7.

MALACOLOGIE.

En het Museum te Shanghai.

In 1868 zette een jong priester voet aan wal in China. Bij zijn overlijden te Shanghai in 1902 liet hij een kostbare wetenschappelijke erfenis na, het Heude Museum. De oprichting van dit museum is zijn pionierswerk geweest, en daaraan heeft hij zijn beste krachten besteed: in de loop van dertig jaren had hij 250.000 kilometer afgelegd, een afstand gelijk aan zes maal de omtrek der aarde. Voor zijn reizen te land had hij geen andere vervoermiddelen dan de tandoe, de rickshaw en zijn voeten; ter zee beschikte hij slechts over prauwen, jonken en dergelijke gebrekkige vervoermiddelen van die tijd, om zich te begeven naar Singapore, Celebes, Nieuw-Guinea, Batavia, de Molukken, Wladiwostok, Japan, Cochin-China, Siam, Cambodja, Tongking.

Hij was zijn onderzoekingen begonnen als malacoloog, hij besloot zijn werk met een uitgebreide collectie van zoölogische ontdekkingen, waaronder nieuwe gegevens over tandformatie van anthropoïde apen en van den mens. Het laatst verschenen nummer van **Bulletin de l'Université L'Aurore** bevat interessante bijzonderheden en foto's, ter herdenking van de 70ste verjaardag der stichting van het Heude Museum; aan dat nummer zijn deze gegevens ontleend.

Het echte pionierswerk van Père Heude lag op het gebied der malacologie, welk woord aan het Grieks ontleend is, en beduidt de studie der variëteiten van schaaldieren, waarvan de kennis bij de meesten onzer beperkt blijft bij oesters, mosselen en misschien nog een paar exemplaren van dat soort weekdieren. (Het Griekse woord „malakos" betekent zacht, week).

Père Heude ontdekte niet minder dan 572 nieuwe, volslagen onbekende soorten: onder soorten is hier te verstaan klassen, waartoe andere worden teruggebracht. Men moet zelf natuuronderzoeker zijn om enig besef te hebben van de geduldige arbeid, die voor zulk een werk vereist wordt, en dan noodzaakte zijn wetenschappelijke studie hem nog, om al die exemplaren te groeperen, te catalogiseren en aan de wetenschappelijke wereld bekend te maken.

Van 1868 tot 1881 doorkruiste hij Midden en Oost-China. Van 1876 tot 1885 publiceerde hij de resultaten van zijn ontdekkingen in tien nummers van **„Conchyliologie fluviatile de la province de Nanking et de la Chine centrale"**, en het betrof nog maar alleen een onderzoek naar de schaaldieren, aangetroffen in de rivieren der provincie Nanking en van Midden-China. En hij illustreerde dit werk met tachtig platen. Tot nu toe bestaat er nog geen belangrijker werk over de landweekdieren van China dan Père Heudes aantekeningen over dat onderwerp, bevattende 188 bladzijden en 32 platen. Het zijn dagen en jaren van stoer arbeiden geweest, maar ze brachten hem dubbele vreugde, de voldoening van den geleerde in zijn museum, en de nog groter vreugde van den priester missionaris, verband te vinden tussen de rivieren en de hemelen, die beide de wonderen van Gods schepping verkondigen.

P. Heude had altijd een open oog voor de wonderen der natuur: als jongen reeds had hij zich een handleiding voor de studie der botanie aangeschaft. Op zijn vele reizen, vol afwisseling, opende zich voor hem een heel wat uitgebreider studieveld dan dat der weekdieren alleen. Het Heude Museum van de P. P. Jezuieten te Shanghai bezit een collectie schedels van gewervelde dieren en zoogdieren, waarmee geen enkel ander museum in het Verre Oosten kan vergeleken worden. Van den eenvoudigen visser tot de hoogstgeplaatsten der stad kende iedereen Père Heude als den missionaris en priester, die beter bekend was met alle dieren van het land dan een van hen allen.

Het is een curieus verschijnsel, dat degenen die bang zijn om de wetenschap tegenover de godsdienst, of de godsdienst tegenover de wetenschap te stellen, zo weinig schijnen te weten van het zo uitgebreide pionierswerk, dat voor de wetenschap verricht is door mensen, wier leven niet alleen een formele geloofsbelijdenis was, maar wier wetenschappelijk werk, dat juist op wetenschappelijk gebied een eerste plaats inneemt, ontsprongen was en zijn grootste glans ontleende aan hun diep godsdienstig geloof. Er waren meer dan gewone moed en sterkte van karakter voor nodig, om de taak, welke P. Heude op zich had genomen, te volbrengen. Die moed en sterkte vond hij boven al het andere aan de voet van het altaar......

Het werk door père Heude begonnen, wordt nu in L'Aurore op grote schaal voortgezet. P. Courtois en P. Belval hebben op botanisch gebied gedaan wat P. Heude deed voor malacologie. Hun collectie telt reeds 50.000 specimina. Het moet toch wel verbazing wekken, b.v. bij een H. B. S.-er, die er al op bluft dat hij 100 namen van planten kan aframmelen, te horen dat twee mensen vijftig duizend soorten verzameld, beschreven en wetenschappelijk behandeld hebben. Bij een bezoek aan het museum ziet men naast de plantenafdeling, de vogels, hun eieren en hun nesten. Geen enkel specimen van talloze soorten in de omgeving van Shanghai is aan het net van P. Savio ontsnapt. Van de vogels komen we natuurlijk bij de insecten. Hier moeten we ons bepalen tot de mededeling van de cataloog, dat het museum niet minder dan 205.000 soorten een plaatsje heeft aangewezen, en dat de tegenwoordige directeur van het museum, P. Piel, 310 specimina ontdekte, die tot nu toe bij de entomologen onbekend waren.

Toen op 20 Mei j.l. dit bewonderenswaardig **Museum van Natuurlijke** Historie zijn 70-jarig bestaan herdacht, bleef het gedurende veertien dagen voor het publiek open. In die tijd brachten 75.000 belangstellenden er een bezoek en bewonderden de ontelbare etalagekasten met de kostbare collecties. Zoals het Bulletin van de Universiteit L'Aurore opmerkt, mag men in dit groot aantal bezoekers een sprekend bewijs zien van de voornaame plaats die dit Museum bij het publiek van Shanghai heeft ingenomen.

Naar de nieuwe gemeenschap.

Als 't roer is vermolmd, kan geen [stuurman meer baten.
De wet eerst herzien, die het roer [is der staten.

DOOR HERVORMING VAN MAATSCHAPPELIJKE WETTEN EN INSTELLINGEN NAAR EEN NIEUWE GEMEENSCHAP

DE BESTE STUURMAN

kan niets uitrichten met een slecht stuur. Daarom is het niet voldoende, dat wij kundig zijn en van goede wil. Ook onze maatschappelijke wetten en instellingen moeten verbeterd worden, om het schip van onze samenleving koers te doen zetten naar

DE NIEUWE GEMEENSCHAP

STUREN.

De stuurman had geen vuriger wens, dan het schip zo vlug mogelijk behouden te laten binnenlopen. Thuis wachtten hem vrouw en kinderen, die na de eindeloze reis verlangend naar hem uitzagen.

Bovendien was voor de naatste toe-
Bovendien was voor de naaste toekomst niet veel goeds te verwachten van het weer. En storm betekent altijd vertraging.

Toch was de stuurman niet bevreesd. Ze noemden hem niet voor niets de bevaren zeerob. Het was alsof zijn scherpe ogen de zandbanken van de vaargeulen onderscheiden aan de kleur van het water. Hij kende alle nukken van de wind en liet er zich niet door voor de mal houden. En toch, wanneer de stuurman alles geweten had, zou hij wel bang geweest zijn. Toen de storm opstak en het roer op zijn kracht beproefd werd, bleek dit vermolmd te zijn. En de knappe stuurman, zo vol goede wil, moest toezien hoe zijn schip op een zandbank strandde.

Met het schip van staat is het niet anders gesteld. Wat baat het, of kundige en goedwillende mannen het stuur in handen hebben, wanneer het vermolmd is. Eerst dit stuur, dat voortdurend zwaar te lijden heeft van de stroom, hersteld. Eerst onze maatschappelijke wetten en instellingen vernieuwd, die in de snelle stroom van de tijd zo spoedig verouderen, dat men bijna niet kan aannemen, dat zij al verouderd zijn. Dan pas kunnen stuurlieden het schip veilig richten op de

NIEUWE GEMEENSCHAP

Prinses Beatrix maakte voor het eerst kennis met het ijsvermaak. Haar moeder, Prnses Juliana, nam haar mede in de slede achter het paleis in den Haag.

Onder de slachtoffers van de Russische bombardementen in Finland bevinden zich vele kinderen. Hier ziet men een moeder met haar gewond kind op weg naar een hospitaalpost..